

dertil, at vi om ikke andet kan finde nogle formuleringer, som gør, at vi kan ændre beslutningsforslaget i en retning, som gør, at Dansk Folkeparti også kan støtte det. For det helt afgørende er jo, at vi får rettet op på nogle af de skævheder, der er lavet.

Kl. 12.25

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil ikke beskyldte hr. Bent Bøgsted for at være radikal, men der var jo nok sådan lidt på den ene side og lidt på den anden side-tale omkring det her, og det kan jeg sådan set godt forstå, når man ikke er med i forliget, og man jo tidligere også sammen med Venstre og De Konservative helt frem til 1998 sagde, at der ikke var behov for en efterløn i Danmark, og hvis der var det, så var det noget, arbejdsmarkedets parter selv måtte finde ud af.

I øvrigt er det den holdning, Dansk Folkeparti har på alle arbejdsmarkedsspørgsmål, at det må arbejdsmarkedets parter selv finde ud af, det skal ikke være noget, staten blander sig i. Det var sådan den generelle holdning, så derfor skal man heller ikke blande sig i det.

Men det vil være til ubodelig skade for hr. Bent Bøgsted og alle SiD's medlemmer, SiD, som han selv er medlem af, og derfor kan jeg sige, at jeg synes, det er lidt underligt, at man sådan siger på den ene side og på den anden side. En gang imellem måtte det meget godt komme frem, hvad det egentlig var, man var ude i.

Vi har fået mange klø for at ville afskaffe efterlønsordningen, og derfor er jeg glad for, at Socialdemokratiet med de ændringer, vi foretog i 1998, jo tydeligere og tydeligere fremstår som det parti, der var med til at sikre efterlønnen også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til hr. Ole Sohn vil jeg sige: Jamen altså vi er vilige til under udvalgsarbejdet at være med til at prøve at finde en løsning på det; det er helt sikkert.

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg sige: Jeg tror ikke, det bliver i alle sager på arbejdsmarkedet, hvor vi siger, at arbejdsmarkedets parter skal indblandes; vi kan også træffe nogle selvstændige beslutninger; men det kommer.

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes indledningsvis, at det er vigtigt at slå fast, at det her med efterløn jo er indført for at sikre folk en mulighed for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Og så er der så mulighed for en meget begrænset erhvervsdeltagelse alligevel. Det er jo sådan, det hænger sammen. Udgangspunktet er tilbagetrækning.

Efterlønsreformen, som vi er enige om er forligsstof, og som vi ikke kan lave om på, uden vi er enige om det, havde jo ikke mindst til formål at sikre en senere anvendelse af efterlønsordningen for flere og en mindre brug af ordningen, ikke mindst for at tage de hensyn til arbejdsstyrken, som det også er nødvendigt at tage, fordi derved ville flere altså være i arbejde, i og med at de ville benytte sig af ordningen på et senere tidspunkt.

Derfor er ordningen jo også sådan et mik af hensyn til den enkeltes mulighed for det, hvis man gerne vil holde lidt tidligt op på arbejdsmarkedet, og nogle overordnede, samfundsøkonomiske hensyn, der ikke mindst drejer sig om arbejdskraftbalancen.

Men de hensyn og mål, som jeg har nævnt omkring efterlønnen, grundlæggende omkring efterlønsreformen, ligger for Det Konservative Folkeparti fast, og det levner jo i virkeligheden meget lidt spillerum til at ændre på reglerne om at kunne påtage sig et arbejde ved siden af efterlønnen.

Når jeg så har sagt det, vil jeg også sige, at jeg egentlig har meget forståelse for en del af argumentationen i forslaget. Altså jeg kan jo godt se, at de problemer, der bliver peget på, er der. Man kan jo ikke benægte, at den vinkel kan man angribe den nuværende ordning fra; sådan er det. Nogle gange er det bare svært at finde noget, som tilgodeser alle hensyn og krav på én gang, og det tror jeg altså det bliver her, hensynet til de overordnede mål, og det hensyn vejer meget tungt.

Så synes jeg også, at det måske er lige lovlig tidligt efter efterlønsreformen at begynde at lave fuldstændig om på den, medmindre der er tvivnende grunde til det, og det kan man måske sige at der vel trods alt heller ikke er.

Men hvis man kan analysere sig frem til nogle modeller, der tilgodeser også de hensyn, som der ligger i beslutningsforslaget, hvis man i forligskredsen kan finde en bedre ordning, så vil vi da gerne være med til at se på det, Men det skal altså vel at mærke en ordning, der respekterer de grundlæggende hensyn og formål, som jeg